

	Tárgyak:	Sarkantyú
	Intézmény:	Laczkó Dezső Múzeum Erzsébet sétány 1. 8200 Veszprém +36 20 548 5714
	Gyűjtemények:	LDM_Régészeti gyűjtemény
	Leltári szám:	LDM_R_81.3.6.1.

Leírás

A keleti lovas népek a ló nógatasára nem sarkantyút, hanem korbácsot alkalmaztak. A sarkantyú nyugaton, a keltáknál és a germánoknál tűnik fel, de igazi jelentősége csak később a középkor folyamán lesz, a lovasság mind nagyobb körben való elterjedése után. A magyarok körében gyorsan elterjedt, hiszen így felszabadult egy, a korbácsot tartó kéz. Maga a név is utal a funkcióra: „sarkantó”, „serkentő”. A taliándörögdi középkori templom feltárása során Dörögdi Pál sírjából került elő ez a használati eszköz. A sarkantyú a lovaglás alapvető eszköze volt, ugyanakkor egyfajta viseleti darab is volt, mondhatni kiegészítőként szolgált a korabeli férfiruházathoz.

Alapadatok

Anyag/ Technika: Vas / öntött, kalapált
Méretetek: H: 17,5 cm; Sz: 8,8 cm

Események

Készítés	mikor	1360
	ki	
	hol	
Feltárás	mikor	1975
	ki	
	hol	Taliándörögdi, Szent András templom
Felhasználás	mikor	1360
	ki	
	hol	
[Időbeli vonatkozás]	mikor	középkor

ki
hol